WEEKBLAD

PEP

Nr. 2 14 jan. 1967
35 ct. p. w.; losse nrs. 45 ct.

als
de neus
van
cleopatra
korter
was geweest,
dan.....

lees Asterix
op pagina 22-23

OPpeppers

De zestigjarige heer Pigeon uit Glasgow wedde om honderdduizend gulden dat hij helemaal alleen in een reddingboot de oceaan zou oversteken. Hij won de weddenschap... in de reddingboot aan boord van een oceaanstomer.

De grenslijn tussen de staten Missouri en Arkansas loopt in Kansas-city midden door een bar. Omdat in Missouri het schenken van sterke drank na twaalf uur verboden is, schuiven om middernacht de klanten naar de Arkansaskant van de bar en drinken daar rustig verder.

Volgens een Zwitserse krant worden de meeste branden veroorzaakt doordat er geen asbakken staan in ruimten waar roken verboden is.

NOGAL WIEDES

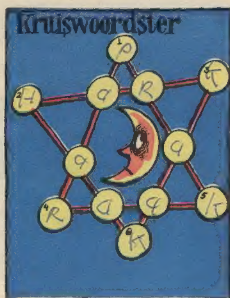
NAMEN NOEMEN

Plaats de zwarte balkjes zodanig in de vier hokjes, dat je van links naar rechts in wit beeldschrift een jongensnaam kunt lezen. De balkjes moeten steeds worden geplaatst in het hokje waar ze boven liggen.

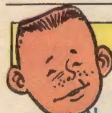
KRUISWOORDSTER

In deze ster kun je in de cirkeltjes op iedere lijn een woord van vier letters invullen. Hieronder vind je de omschrijvingen.

- **1—4 stel**
- **1—5 fijngemaakt eten**
- **2—3 tuingereedschap**
- **2—6 gebogen voorwerp**
- **4—5 getroffen**
- **6—3 deel van gezicht**

Cas-tijdingen

Nou heb ik er tabak van! Na m'n laatste stuk in Pep kreeg ik een enorme herrie met m'n zuster, die had gemerkt dat ik weer wat over haar en d'r vrijer wou schrijven! En Annelies gaf in de klas stiekem een briefje door en daar stond op: „Als je nou nog één keer mijn naam in de Pep noemt, dan kijk ik je nooit meer aan!" Nou snap je wel dat ik er helemaal mee uitschei! Dat gedweep met die koe maakte me ook al lang ziek! Wat ik daar mee gepest ben! Misschien zijn d'r nog andere jongens die zo gek zijn als ik geweest ben, om hun hele hebben en houen in de Pep te zetten, maar IK niet meer!
En nou de groeten en ajuus.
P.S.1 Lieve Annelies, kijk je me nou weer aan?
P.S.2 Tevreden Zus?
P.S.3. Stik koe!!
Cas

PEP. Uitgave van De Geïllustreerde Pers N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam, Postbus 497, tel. 020-731361. Voor abonnees: tel. 020-729788. (Informatiecentrum). **Abonnementsprijs** voor Nederland 35 cent per week of ƒ 4,55 per 13 nummers, voor buitenland worden prijzen en condities op aanvraag gaarne verstrekt. **Losse nummers** 45 cent. Girobetaling: indien U het blad per post onder adresband ontvangt, op postgirorekening 330021 van Pep, Amsterdam,

EEN BEETJE *
AN CAS

DAT MOET IK PEP SCHRIJVEN

Brieven voor deze rubriek moeten gericht worden aan PEP, postbus 497, A'dam

LEES DE LAATSTE CAS

TELEFOON

Ik vind de Ameven-rubriek in PEP net een soort telefoon. Als de één wat schrijft, heeft de ander er natuurlijk weer wat op te zeggen. En er staan vaak belachelijke brieven in.

Kees van Leeuwen, **Den Haag**

BRIEF

Als je aan PEP wilt schrijven maar je kunt niets bedenken, dan moet je er geen uren voor gaan zitten, want als je niet schrijft, is er nog niets verloren en als je onzin schrijft, is het zonde van de tijd die de redactie aan het antwoord op je brief moet besteden. Of vinden jullie het soms een succes om in PEP te staan?

G. Ponne, **Hallum (Fr.)**

EERLIJK

Zoals de PEP nu is, vind ik hem hartstikkegoed en de rubriek PEPPOST is ook uitstekend. Vooral omdat de PEPredactie zo eerlijk is. Weet u hoe ik dat ontdekt heb? Omdat er laatst in een antwoord op een briefje stond dat de redactie alle brieven beantwoordt. Ik geloofde dat niet en daarom schreef ik PEP een briefje. Een paar dagen later kwam er inderdaad antwoord van de redactie! Kijk, dat noem ik nou fideel!

Frans de Haan, **Amsterdam**

CAS

....en dan zou ik ook nog graag weten hoe oud Cas is. Als hij al een meisje heeft, moet-ie toch zeker wel een jaar of 14, 15, 16 zijn. Hoe oud is Cas?

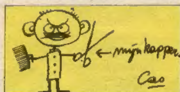
Ilze Wijenbergh,
Maastricht

Een jaar of 13-14-15-16.

Cas lijkt mij een enige jongen, alleen zijn kortgeknipte kuif is ver uit de mode. En dan nog wat: laat die meisjes die meisjesverhalen in PEP willen hebben, maar naar de maan vliegen, want PEP is en blijft een jongensblad. Ikzelf ben ook wel een meisje, maar jongensverhalen vind ik meestal erg spannend.

Truus Reym, **Waddinxveen**

De Cas-tijdingen zijn flauw. Waarom moet die Cas nu steeds zaniken over jongens met lang haar! Is dat wrok of wil deze „jongen" alleen maar de genegenheid opwekken van andere kortharige jongens? Laat de schrijver zich liever bekend maken in plaats van zich te verschuilen achter een pseudoniem! Dan kunnen we hem tenminste openlijk bekritiseren door brieven naar zijn huis te sturen. Wij, langharigen, kunnen het toch ook niet helpen dat deze man in zijn jeugd eenmaal in de veertien dagen naar de kapper moest! Verder ben ik tegen de manier waarop hij met de intiemste gedachten uit een dagboek omspringt. Men moet geen gevonden dagboeken lezen, ook niet als ze van je zuster zijn. Als je het toch doet, getuig je van een zwakke wil en een rotmentaliteit.

M. van Elmpt, **Soestdijk**

TALENTENJACHT

Ik ben 12 jaar en zou graag in 1969 aan een talentenjacht meedoen. Kunt u mij vast uitleggen hoe het allemaal in zijn werk gaat?

Tonny Spanninks,
Malden

Uitleg volgt in 1969.

MOEDER

Zet u er alstublieft geen romannetje in voor die anderhalve moeder die Pep leest. Ik heb natuurlijk helemaal niets tegen moeders, maar ze moeten de Margriet maar kopen. PEP is nu eenmaal geen damesblad!

LEES DE LAATSTE CAS

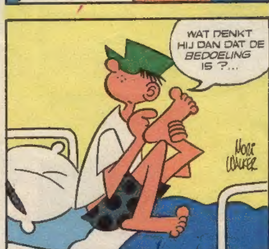
R. v. d. Star, **Amsterdam**

Ik was bij de finale van de PEPtalentenjacht en nu miste ik in PEP 52 een foto van Sjaak Brokx, die zulke mooie Napolitaanse liederen zong. **Jan Lacet, Amsterdam**

FLIPPIE FLINK

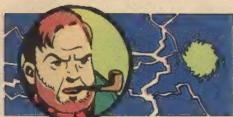

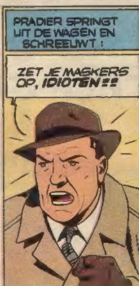
bij voorkeur door middel van de stortings/overschrijvingskaart die U wordt toegezonden. Adresverandering drie weken tevoren opgeven met vermelding van het oude en nieuwe adres en wijze van ontvangst (post of wederverkoper) aan Pep, afd. abonnementen, postbus 497, Amsterdam. **Attentie:** zonder schriftelijke toestemming van de uitgeefster is het verboden dit blad op te nemen in of ter beschikking te stellen van een leesportefeuille.

BLAKE en MORTIMER in S.O.S.

Professor Labrousse had het voorspeld: de dertiende zou Frankrijk overdekt worden met een uitzonderlijk dichte mist. Maar zelfs Labrousse kon niet weten dat die mist dodelijk zou zijn.

METEOREN

door E.P. JACOBS

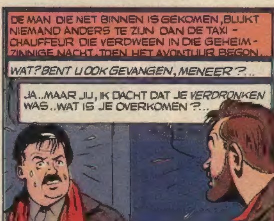

WORDT VERVOLGD

Matje Madeira en zijn makkers hebben vol vuur het vak van kaper gekozen. Helaas doen er zich allerlei moeilijkheden voor waar ze niet op gerekend hebben.

MATJE MADEIRA

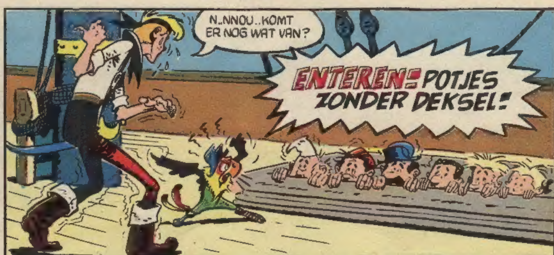

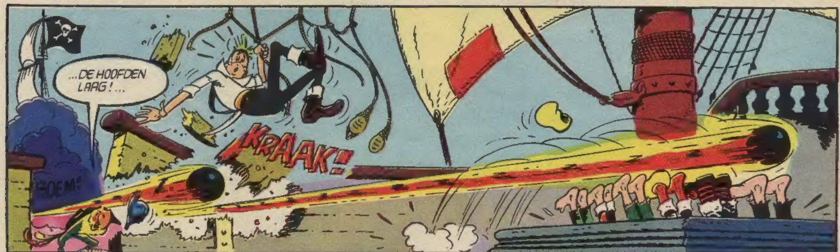
KONING'S KAPER

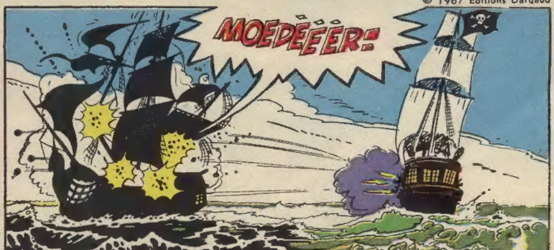

© 1967 Editions Dargaud

WORDT VERVOLGD

MOTORRIJDERS zijn eigenaardige mensen. Zij stappen niet op de motor om vlug en goedkoop ergens naartoe te rijden. Nee, het zit veel dieper.
Het klinkt misschien een beetje raar, maar ze zijn niets minder dan „verliefd" op dat rokende en knallende tweewielige ding dat motorfiets heet.
Motormensen onderhouden hun motor niet.
Ze vertroetelen hem.
Ze strelen hem met een poetslap tot ie blinkt als een zilveren gulden. Ze kietelen hem met een schroevedraaier tot ie loopt als een zonnetje. En als ze ervan overtuigd zijn dat hùn stoomfiets harder loopt dan die van de buurman, dan gaan ze wedstrijden houden.
Nu denkt iedere rechtgeaarde motorman dat hij het snelste uit de wielen kan en daarom is de 6-urenrace in Zandvoort ook altijd flink bezet.
In die 6-urenrace komen geen supersnelle racemonsters aan de start, maar doodgewone motorfietsen die je — als je genoeg geld hebt — in elke motorwinkel kunt kopen.
Behalve deze standaardmotoren rijden er ook sportmachines mee, die net een tikkeltje sneller zijn. Dit jaar stonden er 43 van die machines voor de startstreep van het Zandvoortse circuit opgesteld.
43 motoren, dat betekent 86 renners, want er wordt gereden in teams van twee renners die elkaar binnen het uur moeten aflossen.
Als de starter de oranje vlag opheft, valt er een diepe stilte over het circuit. De toeschouwers rekken de hals en 43 voeten zoeken de kickstarter.
De vlag valt en een fractie van een seconde later ontstaat er een orkaan van motorgeloei, de eerste rijders schieten weg, gevolgd door een meute glanzende, grommende machines met kromliggende mannen in leren pakken.
Een paar pechvogels zijn niet zo vlot en hebben al een achterstand van honderden meters als hun motor pas aanslaat.
Als een zwerm nijdige horzels duiken de renners de moeilijke Tarzanbocht in, komen er tempoversnellend uit, om op het rechte stuk naar de Hunzerug topsnelheden te halen.
Maar het circuit van Zandvoort is bochtig en lastig. Vóór de scherpe Hunzerug moet behoorlijk teruggeschakeld worden, want daar is al menige klasserenner door te grote snelheid uit de bocht gevlogen.
Ook dit keer komen er weer dramatische valpartijen voor. Deze mannen, die echt wel weten wat motorrijden is, missen toch het uitgebalanceerde materiaal, èn het raffinement en de lichaamsbeheersing van de topcoureurs die van racen hun beroep maken.
In het dicht opeengepakte veld smakken er twee van hun machine. Schrik tekent zich af op de gezichten van de toeschouwers, maar alles loopt goed af. Voort gaat het! Het veld wordt uit elkaar getrokken. De snelle 500- en 650-cc-sportmachines dringen onweerstaanbaar naar de kop. Aan de staart bungelen

Als ze nòg platter gaan, raakt de voetsteun de grond en als ze minder plat gaan, vliegen ze uit de bocht. Maar ze kennen hun machine en hun vak: de artiesten van de

MOTOR MARATON

Pitstop! Bliksemsnel wordt getankt, gesleuteld en van rijder gewisseld. Elke seconde winst is er één! En elke verloren seconde betekent tientallen meters achterstand! Hier wordt beslist sneller gewerkt dan in een garage...

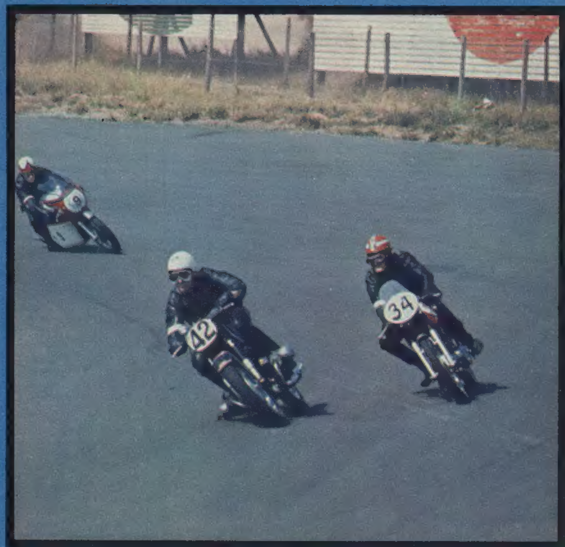
Onder: Zelfs deze razendsnelle sport moet soms met vallen (links) en opstaan geleerd worden. Voor de coureur een onprettige (maar leerzame) ervaring, voor het publiek een sensatie van de eerste orde: terwijl de vuurvonken opspatten, glijdt de machine over het asfalt van de Tarzanbocht naar het groene gras (rechts).

Geheel onder: Na de Tarzanbocht wordt razendsnel opgeschakeld om topsnelheden te bereiken.

de nerveus jankende kwartliters, die echter in de bochten veel terrein terugwinnen.
Oneerlijke strijd?
Welnee!
De motoren zijn, afhankelijk van hun cilinderinhoud, in klassen onderverdeeld en elke klasse heeft zijn eigen winnaar.
Na ongeveer één uur rijden ontstaat er in de pits hoogspanning. De rijders gaan elkaar afwisselen, er moet razendsnel worden getankt en kleine mankementen moeten worden opgespoord en gerepareerd.
De monteurs goochelen met Engelse sleutels, helpers noteren de tijden, af en toe wordt er pittig gescholden, maar het duurt toch nooit lang of de machine spuit met een kersverse berijder weer langs de tribunes.
De 6-urenrace is een slijtageslag voor de machines en een uithoudingsproef voor de renners.
De meesten houden vol, maar er zijn er ook die door pech of een valpartij de strijd moeten staken. Zes uur lang moeten de motoren vrijwel onafgebroken slag met elkaar leveren. Zes uur lang wordt het uiterste uit de motoren geperst zonder dat de boel daarbij stuk mag draaien. Elke keer als een renner de pits passeert, steekt zijn helper een bord omhoog waarop hij de rondetijden kan aflezen, hoeveel seconden hij voor of achter ligt of dat het tijd is om te tanken en af te stappen.
Er wordt in die halve dag veel gepresteerd, door die doodgewone motorfietsen en door die doodgewone motorrijders die onder elkaar nu eens uit willen maken wie nou lekker het hardste kan rijden.
En het gaat hard. De winnende 650 cc Triumph legt bijvoorbeeld in die slopende 6 uur een afstand af van liefst 735 kilometer! Dat is een heel eind. Even ver als van Amsterdam naar Kopenhagen ofte wel een goeie 180 rondjes over dat lastige, bochtige circuit van Zandvoort.

KUNST FIETSEN FIETSBAL FIETSHOCKEY

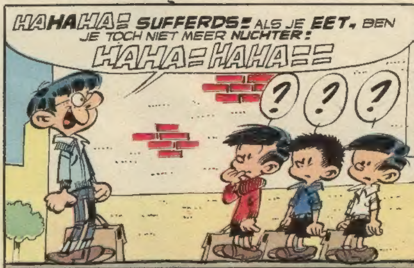

DE AVONTUREN VAN

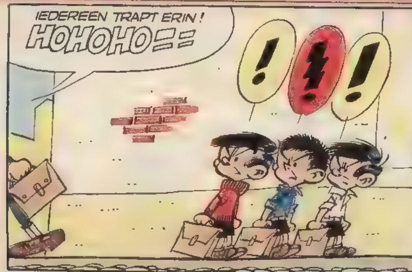
E zeggen weleens dat Nederlanders op de fiets worden geboren. Dat is wel niet zo, maar het is een feit dat er in Nederland meer wordt gefietst dan waar ter wereld ook. Vanzelfsprekend brengt Nederland dan ook snelle „sportfietsers" voort: Jan Janssen, Gerben Karstens, Tiemen Groen en noem maar op. Ze hebben de top in hun sport bereikt en in het buitenland wordt met respect over deze matadoren gesproken. Maar fietsen geeft meer mogelijkheden dan afstanden afleggen of rondjes draaien over een kleine baan. Mogelijkheden waarvan in het buitenland gretig gebruik wordt gemaakt, maar die in ons fietslandje onderschat worden. We bedoelen kunstfietsen, fietsbal en fietshockey. Fietsen is geen kunst, dat weet iedere Nederlander. Maar kunstfietsen, da's heel moeilijk! Wij zien het alleen in circustenten, in het buitenland wordt het als sport beoefend (foto rechtsonder). Van fietsbal hebben we zelfs nog nooit gehoord (foto's links), maar België, Oostenrijk, Duitsland, Denemarken, Frankrijk en vele andere landen hebben nationale kunstfietsteams en organiseren wereldkampioenschappen! Fietshockey of fietspolo wordt vooral in Duitsland intensief beoefend. Door meisjes: jongens houden zich er niet mee op. Waarom is niet helemaal duidelijk, want niemand kan beweren dat het razendsnelle fietshockey een uitgesproken meisjessport is! Je hebt er, evenals voor fietsbal en kunstfietsen, een grote fietsvaardigheid, uithoudingsvermogen en een perfect evenwichtsgevoel voor nodig (foto rechtsboven). Het zijn sporten voor rasatleten, niet voor zwakkelingen! Er moet getraind en gevochten worden, het zijn sporten die intelligentie, snelheid, teamverband en techniek vergen. Daarom is het zo jammer dat kunstfietsen, fietshockey en fietsbal in Nederland zo onbekend zijn. Maar misschien verandert dat nog eens.

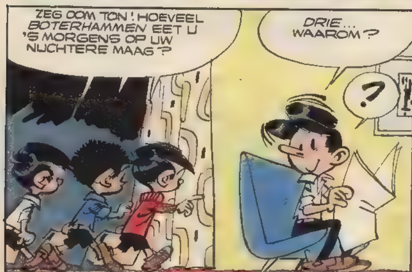

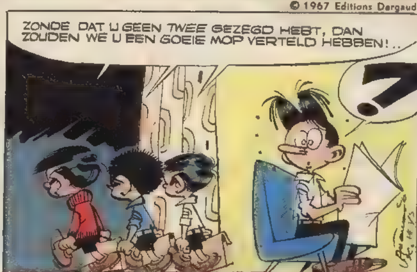

TON EN TINEKE

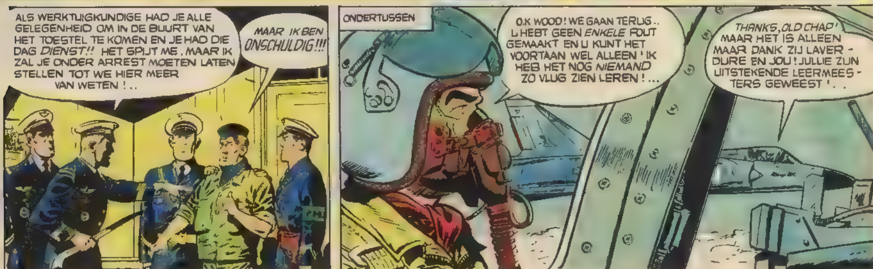

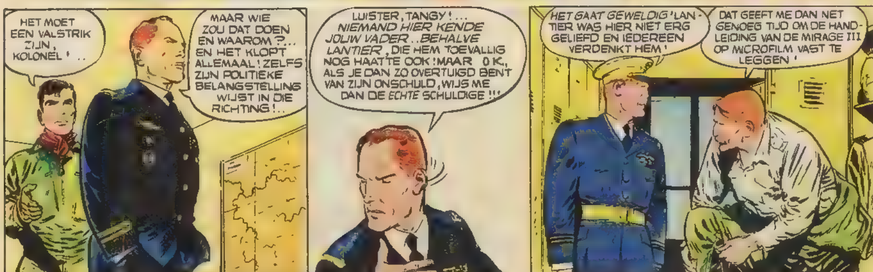
MICK TANGY in

Een nader onderzoek bevestigt de beschuldiging van een anonieme briefschrijver: Lantier heeft de jet van vader gesaboteerd..

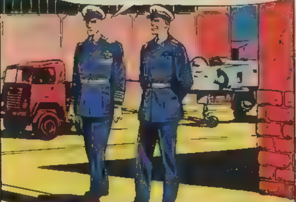
SPIONNEN en SABOTAGE

tekst: J.M.CHARLIER
tekeningen: UDERZO

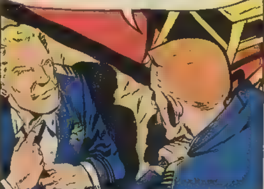

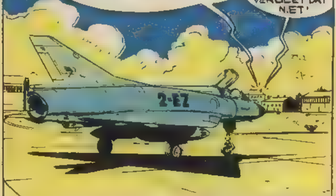

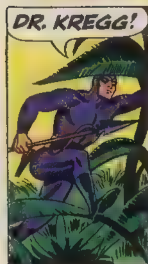

WORDT VERVOLGD

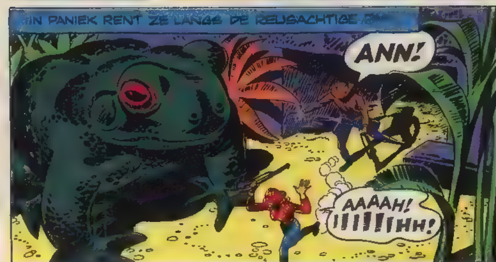
HET FANTOOM EN

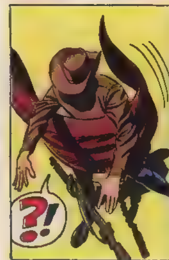

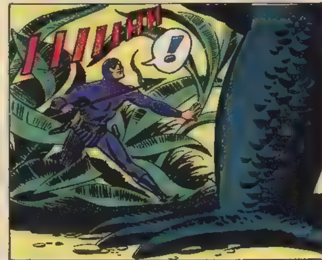

DE HETE AARDE

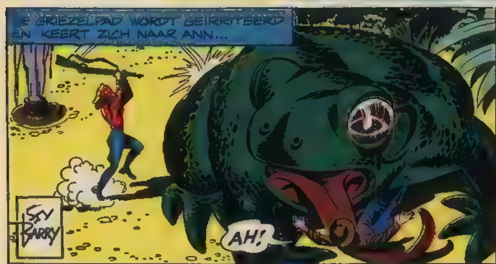
door LEE FALK

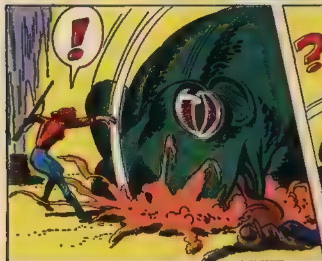

WORDT VERVOLGD

VAN GE... TOT RU...

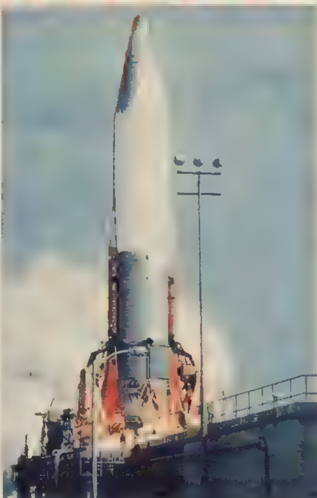
Een vorige keer hebben we gezien hoe de Russen aan hun voorsprong kwamen op het gebied van grote raketten, die ze niet alleen voor militaire, maar ook voor ruimtelijke ondernemingen gebruikten. De kernbom was toen nog een groot en zwaar wapen, dat een krachtige raket nodig had om gelanceerd te kunnen worden. Toen de Amerikanen aan de bouw van raketten begonnen, was men er al in geslaagd de omvang en het gewicht van die bommen behoorlijk in te perken. En dus bouwden de experts in de Verenigde Staten betrekkelijk lichte militaire projectielen; deze echter hadden voor ruimte-onderzoek en bemande ruimtevaart bijzonder weinig te bieden. Bijna zeven jaar geleden zei dr. Lee A. Dubridge, directeur van de Technische Hogeschool van Californië: „De voornaamste taak van het Amerikaanse rakettenprogramma is de ontwikkeling van kleine, lichte en eenvoudige raketsystemen die de meest vernietigende ladingen naar vijandelijke doelen kunnen transporteren." En hij voegde daar meteen aan toe: „Onze intercontinentale raketten zijn groot en nauwkeurig genoeg om elk doel op aarde te kunnen treffen..." Aan de andere kant gaf hij onmiddellijk toe dat het wel prettig zou zijn geweest als Amerika voor de uitvoering van zijn ruimtevaartprogramma — en uiteraard vooral de bemande ruimtevluchten — reeds direct over groter en krachtiger raketten had kunnen beschikken. „Zouden onze astronauten wat ruimer zitten...!"
Voor het Mercury-programma — het eerste Amerikaanse project voor bemande ruimtevaart — gebruikte Amerika twee verschillende raketten. Eerst de Redstone (een ontwerp van Wernher von Braun), die tot de eerste militaire raketwapens van de Verenigde Staten behoorde, en daarna de krachtiger Atlas, waarvan de uit België afkomstige Karel Brossaert de geestelijke vader was. De Redstone kon overigens niet eens voldoende snelheid opbrengen om een Mercury-capsule in een baan om de aarde te brengen en dus werd hij uitsluitend gebruikt voor zgn. „ruimtesprongen", die in de zomer van 1961 werden uitgevoerd door Alan Shepard en Virgil Grissom. Daarbij viel de cabine — na een hoogte van ongeveer 190 km te hebben bereikt — plompverloren naar de aarde terug. De Russen dreven openlijk de spot met deze „kikkersprongetjes", die volgens Chroestsjow eigenlijk thuishoorden in het circus... Toen de Atlas ook voor de ruimtevaart beschikbaar kwam, werd het beter. Die Atlas — waarmee Amerika overigens heel wat te stellen had, vooral in de beginperiode — was tenminste in staat de Mercury-capsule en zijn inzittenden in een baan om de aarde te brengen.
Nòg weer beter werd het toen het Amerikaanse ruimteprogramma kon

LEID PROJECTIEL
UIMTERAKET

DOOR SJOERD VAN DER WERF

De Russische haantjes-de-voorsten waren de eersten die hun victorie in de ruimte kraaiden. Natuurlijk lieten de Amerikanen dat niet op zich zitten: met alle beschikbare middelen begonnen ze aan de ontwikkeling van deze ruimteraket.

beschikken over een aantal Titan-II-raketten. Ook die Titan II was geheel voor militaire doeleinden ontwikkeld en gebouwd, maar in het Gemini-programma toonde deze aan ook nog over àndere capaciteiten te beschikken. Het Gemini-programma is intussen ook alweer afgesloten en het Apollo-project heeft zijn eerste proeflanceringen reeds zien slagen. En het is dit Apollo-programma dat voor het eerst gebruik maakt van raketten die niets meer met militaire taken te maken hebben. De Saturnus I en V — fantastische scheppingen van (alweer) Wernher von Braun — zijn enkel en alleen voor de ruimtevaart gemaakt. Eindelijk is het Amerikaanse ruimteprogramma daar gekomen waar het zo graag al had willen zijn toen de Russen hun eerste spectaculaire ruimtesuccessen boekten. Is de intercontinentale (militaire) raket nu helemaal afgeschreven voor het ruimteprogramma? Bepaald niet: Atlas/Agena, Atlas/Centaur, Thor/Delta, Thor/Agena, Titan/Agena en hoe al die andere raketten ook mogen heten — ze worden stuk voor stuk nog volop gebruikt bij het lanceren van voertuigen in een baan om de aarde, naar de maan en naar de nabije planeten. Maar voor de lancering van astronauten in het kader van het Project Apollo heeft Amerika nu eindelijk zijn eigen „op maat gesneden" raketmonsters: de familie Saturnus.

Uiterst links: Een intercontinentale Atlas-raket startklaar op een Amerikaanse basis. Militaire raketten werden aanvankelijk van Cape Kennedy (toen nog Cape Canaveral) gelanceerd.

Links: Lancering van een Titan II, de stuwraket voor de Gemini-5 met aan boord Gordon Cooper en Charles Conrad. Het tweetal bleef acht dagen om de aarde draaien (toen nog 'n record).

Onder: Cooper was de laatste astronaut die zich met een Atlas-raket in een baan om de aarde liet brengen. Dat gebeurde met de Mercury-capsule „Faith 7", die hij hier binnengaat.

gevangenen van SNEEUW en IJS

TEK.: W. VANCE
TEKST: P. STEP

NEWFOUNDLAND 1947. HET WAS MOOI WEER TOEN DRIE JONGE PILOTEN AAN BOORD STAPTEN VAN DE BOMMENWERPER DIE ZE NAAR ENGELAND MOESTEN VLIEGEN.

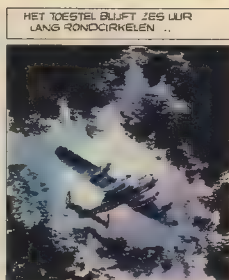

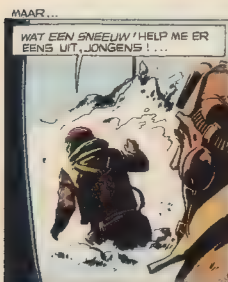

DAAR!

HOU JE GOED VAST! HET WORDT EEN BUIKLANDING, JONGENS!

KRRRRISH...

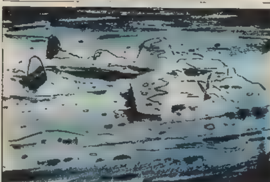

GOODLET SLAAGT ERIN HET TOESTEL NEER TE ZETTEN
KNAP WERK, DAVE!..
ALLEMAAL O.K.? MAAK DE DEUR DAN OPEN, IK GA EENS OP VERKENNING UIT...

MAAR...
WAT EEN SNEEUW! HELP ME ER EENS UIT, JONGENS!...

WE MOETEN BINNEN BLIJVEN, BUITEN ZULLEN WE BEVRIEZEN!

HET IS NACHT WE KUNNEN NIETS BEGINNEN. ZULLEN WE WAT ETEN?

MAAR DE KOFFIE IS BEVROREN EN DE BROODJES ZIJN ZO HARD ALS STEEN..
HET IS TE HOPEN DAT DIT NIET TE LANG ZAL DUREN! IK DENK NIET DAT M'N MAAG DIT KAN VERWERKEN!...

DIE NACHT WIJST DE THERMOMETER 41 GRADEN ONDER NUL AAN.. DE WIND WAAIT MET EEN SNELHEID VAN 100 KM PER UUR OVER DE VLAKTE. NA DRIE DAGEN EN NACHTEN IS HET TOESTEL IN EEN IJSKELDER VERANDERD. DAN CONSTATEREN DE MANNEN, DAT HET BUITEN IETS BETER WEER IS GEWORDEN...

ER IS ALLEEN NOG WAT BESCHUIT OVER. VANAF VANDAAG KRIJGT IEDEREEN EEN KWART BESCHUIT PER DAG... ZIJN JULLIE HET DAAR MEE EENS?

WE ZITTEN HIER MAAR WERKELOOS! KUNNEN WE DAN NIETS DOEN?
WE MOETEN EERST TE WETEN ZIEN TE KOMEN WAAR WE ONS BEVINDEN... MET BEHULP VAN DE ZON'

EN?.

HIER MOETEN WE ONGEVEER ZIJN. DAAR IS DE POOLCIRKEL ... DE KUST VAN GROENLAND IS HIER TWINTIG KILOMETER VANDAAN EN HET DICHTSTBIJZIJNDE DORP 175 KILOMETER

DE MANNEN GAAN AAN HET WERK ZE POMPEN DE RUBBERBOOT OP EN VERZAMELEN DE DINGEN DIE ZE HET HARDST NODIG HEBBEN...
WAAR IS WEAVER MEE BEZIG?.
HIJ ZIT WEER AAN DE RADIO TE PRUTSEN.

HE! JONGENS 'IK GELOOF DAT IK 'N CANADEES STATION HEB'

HALLO! HALLO! HOORT U MIJ? HEEFT U ONZE POSITIE GENOTEERD?
HOU MAAR OP! DE BATTERIJ IS TOCH LEEG!
MISSCHIEN HEBBEN ZE DE EERSTE BOODSCHAP NOG GEHOORD.

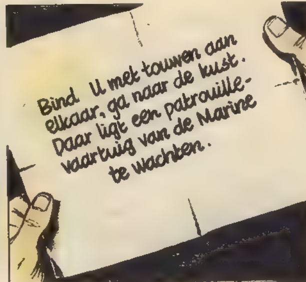

ER IS AL EEN WEEK VOORBIJ GEGAAN SEDERT HET ONGELUK
IK KAN NIET MEER!
400 METER IN TWEE UUR. HET IS ONBEGONNEN WERK!

PLOTSELING..
LUISTER EENS.

'N VLIEGTUIG!
VLUG, GEEF ME DE LICHTKOGELS'

ZE ZIEN ONS!"
ZE WERPEN 'N PARACHUTE AF'

ZO KRIJGEN DE MANNEN VOEDSEL, DROGE KLEREN EN DEKENS...
ER ZIT 'N BRIEFJE BIJ!

Bind U met touwen aan elkaar, ga naar de kust. Daar ligt een patrouillevaartuig van de Marine te wachten.

DE LANGE, MOEIZAME TOCHT BEGINT. .

EEN KLOOF!..
WE MOETEN ER OMHEEN TREKKEN.

MAAR EINDELIJK KOMT DE DAG DAT...
EEN BOOT!

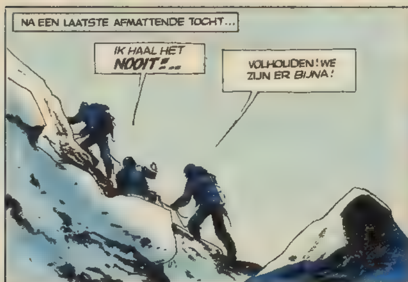

DAN BEMERKEN ZE DAT DE WAND VAN DE GLETSCHER PLOTSELING LOODRECHT IN ZEE ZINKT...
OOK DAT NOG!..
WE MOETEN ZWAAIEN!
DAT ZIEN ZE NIET! HET IS TE DONKER!

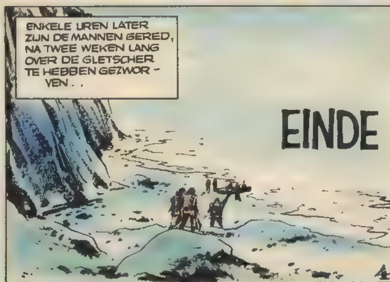

DE OPVARENDEN VAN HET PATROUILLEVAARTUIG MERKEN NIETS
STEEK DAT VUUR AAN, DAVE! DAN ZIEN ZE ONS!
AL MIJN LUCIFERS ZIJN DOORNAT!

DE LAATSTE. HET MOET LUKKEN!

HET LUKT! EINDELIJK!
ZE HEBBEN ONS GEZIEN! KIJK MAAR NAAR DE SIGNALEN!

SEIN, DAT ZE AAN DE ZUIDKANT VAN DE GLETSCHER AF MOETEN DALEN NAAR DE ZEE, EEN LANDINGSGROEP ZAL ZE TEGEMOET KOMEN...

NA EEN LAATSTE AFMATTENDE TOCHT...
IK HAAL HET NOOIT!..
VOLHOUDEN! WE ZIJN ER BIJNA!

ENKELE UREN LATER ZIJN DE MANNEN GERED, NA TWEE WEKEN LANG OVER DE GLETSCHER TE HEBBEN GEZWORVEN. .
EINDE
4

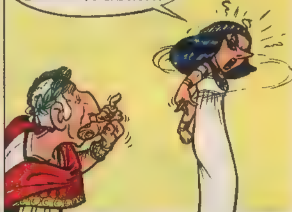
door R GOSCINNY en A UDERZO

Asterix

In het land van Cleopatra gebeuren dramatische dingen, waar Asterix en Obelix (nog) geen weet van hebben...

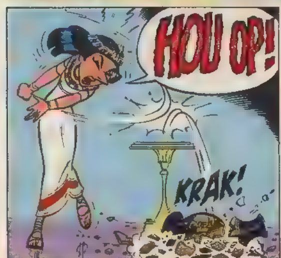

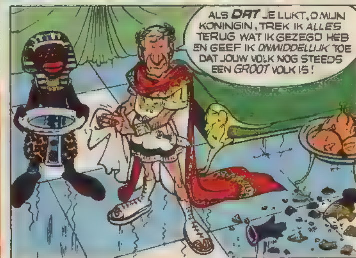

EN CLEOPATRA

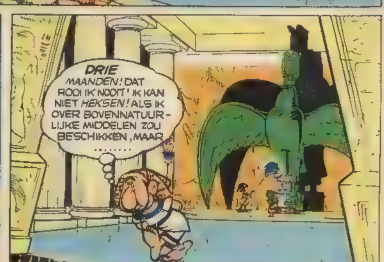

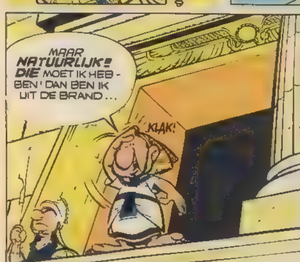

WORDT VERVOLGD

Arendsoog en Witte Veder stellen alles in het werk om de van moord verdachte Ben Lennon uit handen van sheriff Sloan te houden ......

ARENDSOOG IN ONSCHULDIG VERDACHT

DOOR P. NOWEE; ILLUSTRATIES: HANS KRESSE

WAT is er aan de hand, Bob?" vroeg Lennon gejaagd terwijl hij de kamer binnenstormde. Het „u" en „mister Stanhope" was in de loop van de avond al afgesleten tot „je" en „Bob". Mrs. Lennon voegde zich, struikelend over haar nachtjapon, bij haar man.

Arendsoog liep naar de ouders van Ben toe. Hij meende de stem van een van de ruiters te hebben herkend en zijn gezicht stond grimmig. „Ben was hier," zei hij kort. „Hij is o.k. Later vertel ik meer.... Maar één ding: rep met geen woord over Witte Veder!"

Mrs. Lennon slaakte een gilletje toen Arendsoog de naam van haar zoon noemde. Toen barstte ze plotseling in tranen uit. „Hij leeft nog.... Ben leeft nog.. ." snikte ze. Hank Lennon sloeg een arm rond haar schouders. „Kom vrouwtje.... Kom...." zei hij zacht. Het ontging Arendsoog niet dat de sterke man zelf de grootste moeite had om zijn emotie niet te laten blijken.

Er werd hard op de voordeur geklopt.

„Laat mij het woord doen," siste Arendsoog. Hij liep de gang door en deed open. Hij had zich niet vergist! In de deuropening stond sheriff Sloan. Hij was in het gezelschap van een lange magere man die het insigne van hulpsheriff droeg. Jif Henson, veronderstelde Arendsoog.

„Goedenavond, of eigenlijk.... goedenacht," zei Arendsoog koel. „U bent laat op pad, sheriff."

Sloan beantwoordde de groet niet. „Is Lennon thuis?" vroeg hij, terwijl hij meteen naar binnen liep.

Lennon kwam de gang in. „Moet u mij hebben, sheriff?" vroeg hij.

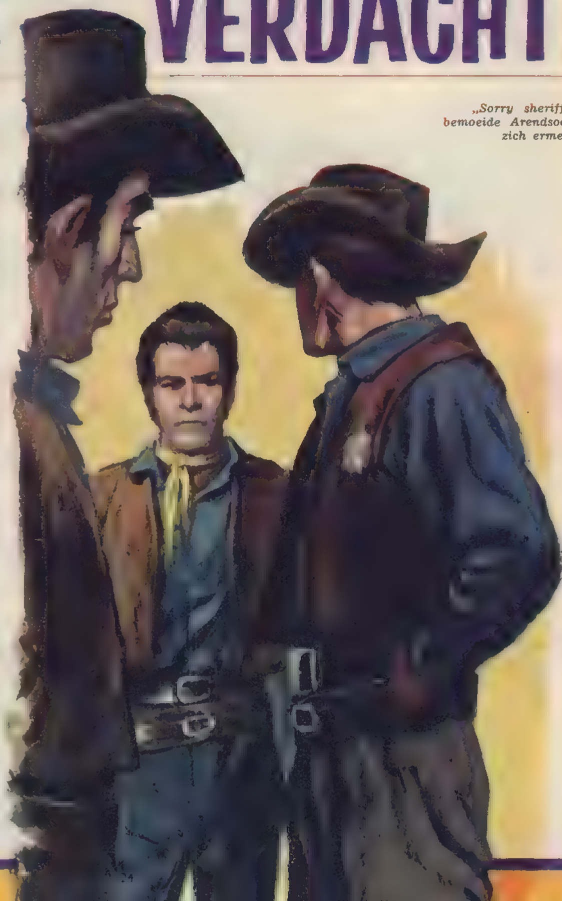
Sloan liep door naar de huiskamer, die hij vluchtig opnam voor hij zich weer naar Lennon en diens vrouw keerde. Arendsoog had de deur achter Jif Henson gesloten en voegde zich bij het gezelschap.

„Is je zoon hier, Lennon?" vroeg Sloan toen.

„Peter is boven," antwoordde Lennon. „Hij slaapt ongetwijfeld."

„Je begrijpt me verdraaid goed, Lennon," snauwde Sloan. „Ik heb het niet over je jongste zoon. Waar is Ben...."

Hank Lennon haalde de schouders op .„Ik weet het niet, sheriff. Je hebt me deze vraag al vele malen gesteld en het wordt toch wel een beetje gortig als je me midden in de nacht komt lastig vallen.... Ik heb mijn zoon Ben al meer dan een week niet gezien. Om precies te zijn: sinds de avond dat George Cramp werd vermoord." Zijn stem klonk bitter. „Dit is de waar-

„Sorry sheriff," bemoeide Arendsoog zich ermee.

Arendsoog had zich niet vergist: sheriff Sloan stond voor de deur...

heid," ging hij verder. „En mijn vrouw zal kunnen getuigen dat ik nog geen minuut geleden wakker ben geworden."
„Waarom staan jullie in het holst van de nacht op als daar geen reden voor is?" vroeg de sheriff.
Lennon maakte zich zichtbaar kwaad. „Gaat u nu uw boekje niet een beetje te buiten, sheriff?" vroeg hij ijzig. „Ik sta in mijn eigen huis op wanneer ik wil en er is geen wet die me dat verbiedt!"
„Allright," bond Sloan in. Hij had zelf ook wel ingezien dat hij te ver was gegaan. „Heb je er bezwaar tegen als we het huis doorzoeken, Lennon?" vroeg hij dan poeslief.
Lennon wierp een vragende blik op Arendsoog, die geruststellend knikte. Het ontging Sloan niet. „Kun je zelf niet beslissen?" vroeg hij de rancher sarcastisch. „Moet je vriend Stanhope dat voor je doen?"
„Sorry sheriff," bemoeide Arendsoog zich er nu mee. „Die blik van verstandhouding was alleen bedoeld om Lennon gerust te stellen. U hebt namelijk alleen aan Lennon gevraagd of Ben hier was. Hij kan dat niet weten, want hij is inderdaad net beneden. Ik ben hier echter al enige tijd en heb de gelegenheid gehad een gesprekje te voeren met Ben...."
„Wat....!?" gilde Sloan, terwijl zijn vuist met een donderende slag op de tafel terecht kwam. „Ben was hier dus tòch! We meenden vanmiddag al dat we zijn spoor te pakken hadden.... We wisten vanmìddag al waar hij zich schuilhield...."
„Dan hebt u te laat toegeslagen," zei Arendsoog nuchter.
Sloan hapte naar adem. „U hoort hier meer van, mister Stanhope," siste hij. „Ik heb u vanmiddag gezegd dat u er verstandig aan zou doen het onderzoek niet te bemoeilijken...."
„Hetgeen niet inhoudt dat ik het onderzoek moet vergemàkkelijken," vulde Arendsoog nuchter aan. „Ik weet dat ik als burger de plicht heb u ervan in kennis te stellen dat ik een door u van moord verdacht persoon heb ontmoet.... Aan welke plicht ik dan nú voldaan heb."
Sloan opende zijn mond alsof hij iets wilde zeggen, maar sloot hem onmiddellijk weer. Hij keek Jif Henson aan, maar van die kant hoefde hij geen steun te verwachten. „Ben was dus hier?" vroeg hij kort.
„Ja!" antwoordde Arendsoog nog korter.
„Waarover hebben jullie gesproken?"
„Dat gaat u niets aan."
„Waar is hij nu?"
„Ik zou het u niet kunnen zeggen. Ik zag hem voor het laatst toen hij de keukendeur uitrende."
„Dan zullen we nu met ons onderzoek begin...."
Sloan zweeg plotseling. Buiten klonk de hoefslag van een paard dat er in een snelle galop vandoor ging.
„Daar gaat hij!" brulde Sloan terwijl hij langs de ouders van Ben de kamer uitstormde. Een paar seconden later zaten hij en zijn deputy (hulpsheriff) in het zadel en zetten ze de achtervolging in. In de woonkamer bleef een doodse stilte hangen. Arendsoog sloot de ogen en zuchtte opgelucht. „Gelukkig," mompelde hij. „Witte Veder is zijn gewicht in goud waard. Hij had geen beter moment kunnen uitkiezen.... Ik begon het echt een beetje benauwd te krijgen."
„Was dat Ben dan niet?" vroeg mrs. Lennon verwonderd.
Arendsoog schudde het hoofd. „Ik sprak echt de waarheid tegen Sloan: ik weet werkelijk niet waar Ben nu is, maar hij was in geen geval de ruiter waar Sloan en Henson achteraan zijn. Dat is Witte Veder op mijn paard...." En na een korte stilte liet hij erop volgen. „En het zijn knappe kerels als ze erin slagen Lightfeet in te halen!"
„Maar waar is Ben dan?" drong mrs. Lennon aan.
„Laten we nog even wachten tot Sloan ver genoeg weg is," antwoordde Arendsoog. „Daarna kunnen we hem gaan zoeken."
Vijf minuten later liep Hank Lennon naar het achtererf. Hij hoefde de naam van zijn zoon maar één keer te roepen. Toen kwam Ben te voorschijn. Het hoeft geen betoog dat de ontmoeting tussen de jongen en zijn ouders ontroerend was. „Kom binnen, jongen. Kom binnen," zei Lennon zielsgelukkig.
Arendsoog schudde echter resoluut het hoofd. „Ik weet dat ik vreselijk hard ben, maar jullie moeten weer afscheid nemen. Ben moet er zo gauw mogelijk vandoor. We mogen het risico niet lopen dat de sheriff terugkomt. Het zou weleens kunnen dat een tweede bezoek niet zo goed afloopt."
Lennon moest hem, zij het met pijn, gelijk geven.
„Waar heb je je de afgelopen dagen schuilgehouden, Ben?" vroeg Arendsoog dan.
„In de heuvels ten zuiden van Sherwood staat een oude schaapskooi. Daar heb ik geslapen. Overdag hield ik me schuil in de bossen."
„Wel, het schijnt dat Sloan je verblijfplaats ontdekt heeft. Hij is er vanavond met zijn deputy op uit gegaan om je te arresteren. Ze visten achter het net. Ze volgden waarschijnlijk je spoor en toen dat deze kant op leidde, wisten ze voldoende...." meende Arendsoog. „Hoe dan ook, je kunt niet meer terug naar die schaapskooi." Hij dacht even na. „Toen Witte Veder en ik hierheen kwamen, zijn we langs een verlaten mijn in de bergen gereden. Het was niet ver hiervandaan.... Vijftien mijl misschien."
„De verlaten zilvermijn!" riepen Ben en zijn vader tegelijk uit. „Een prachtige schuilplaats!"
„O.K. Je moet nu vertrekken. Rijd regelrecht naar de mijn en blijf daar tot ik er ben. Maar dat zal wel in de loop van de morgen worden."
Mrs. Lennon was intussen naar de keuken verdwenen en kwam nu weer naar buiten. In een mand had ze proviand voor een heel leger gepakt.
Ben pakte gretig een stuk brood en begon gulzig te eten. „Ik heb geen wapens en kon de afgelopen dagen dus niets schieten," verontschuldigde hij zich voor zijn gulzigheid. „En bosbessen voeden niet erg!" Ze liepen naar het paard van de jongen, dat nauwelijks honderd meter verderop onder een paar bomen stond. De mand werd leeggemaakt in de zadeltassen en Ben steeg op.
Gedurende de laatste minuten had Lennon niets gezegd. „Ben?" zei hij nu.
„Ja vader."
„Ben.... eh.... heb jij...."
„Nee vader, ik heb George Cramp niet doodgeschoten," antwoordde de jongeman zacht op de onuitgesproken vraag.
„Ik geloof je, jongen," zei Lennon.
Zonder nog een woord te zeggen, wendde Ben zijn paard en verdween in de duisternis. Onder een doods stilzwijgen liepen Lennon, zijn vrouw en Arendsoog terug naar het ranchgebouw. Voor het eerst sinds hij zich op verzoek van Lennon met deze zaak had bemoeid, had Arendsoog het gevoel dat hij niet voor een verloren zaak vocht. Ook **hij** geloofde nu vast in de onschuld van de jongeman en het leek wel of er een pak van zijn hart was gevallen. Toen ze de woonkamer binnengingen, greep Arendsoog Lennon bij de arm. „Dáár!" riep hij uit terwijl hij naar het bureau wees. Hij rende de kamer door. De bovenste lade van het bureau stond wijd open. De brief van Ben was verdwenen....

WORDT VERVOLGD

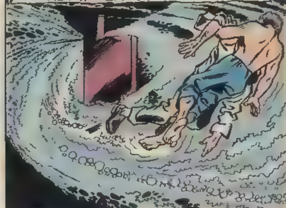

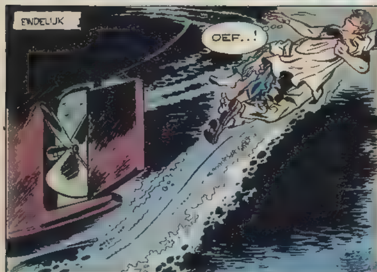
RIK RINGERS IN DUEL met

door TIBET en A.P. DUCHATEAU

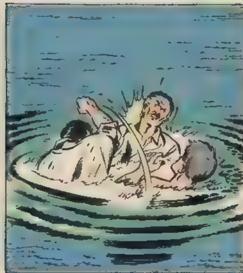

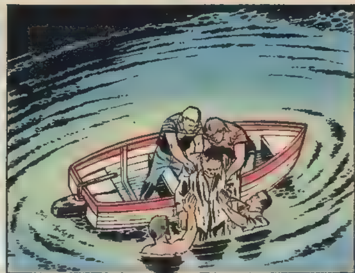

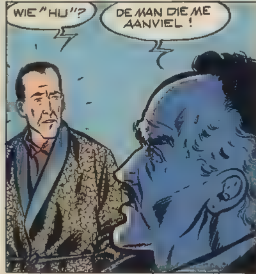

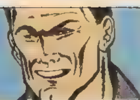

een detective

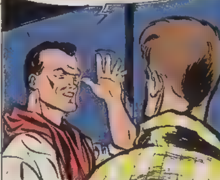

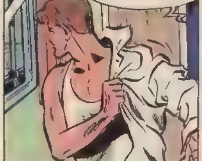
Man over boord! Remy Valloire dreigt te verdrinken en Rik Ringers onderneemt heldhaftige pogingen hem te redden...

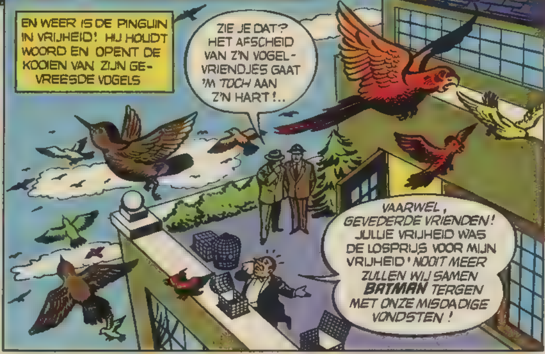
WORDT VERVOLGD

BATMAN
DE PLUNDERPARAPLU'S
ONGELOOFLIJK MAAR WAAR! DE GEVREESDE PINGUIN IS —IN DE GEVANGENIS—TOT INKEER GEKOMEN! DE BERUCHTE MISDADIGER, MISSCHIEN WEL BATMANS GEVAARLIJKSTE TEGENSTANDER, WIL NIET MEER AAN ZIJN VROEGERE VOGELMISDADEN HERINNERD WORDEN, HIJ WIL OP EEN EERLIJKE MANIER ZIJN BROOD VERDIENEN. MAAR OOK HET BLOED VAN EEN MISDADIGER KRUIPT WAAR HET NIET GAAN KAN!
BATMAN
GEBRUIK DE
BANK

IN DE WERKPLAATS VAN DE GOTHAM-GEVANGENIS LEGT DE PINGUIN DE LAATSTE HAND AAN 'N PARAPLU...
WIL DE DIRECTEUR ME SPREKEN? IK KOM METEEN, EVEN DIT *MEESTERWERKJE* VAN DE PARAPLUMAKERSKUNST VOLTOOIEN!...

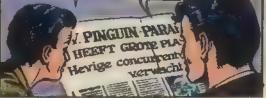

EVEN LATER, BIJ DE GEVANGENISDIRECTEUR...
PINGUIN, JE BENT 'N *MODELGEVANGENE* GEWEEST! JE HEBT ONZE WERKPLAATS MET 'N PARAPLU-AFDELING VERRIJKT EN.. NOU JA, JE BENT VRIJ! *OP* **EEN** *VOORWAARDE ECHTER'..*

JE VOGELS HEBBEN JOU TOT DE MISDAAD EN ONS IN NARIGHEID GEBRACHT! *JE MOET ZE VRIJLATEN!.....*
MENEER DE DIRECTEUR! *OP MIJN WOORD VAN EER HET KOMT IN ORDE!..*

EN WEER IS DE PINGUIN IN VRIJHEID! HIJ HOUDT WOORD EN OPENT DE KOOIEN VAN ZIJN GEVREESDE VOGELS
ZIE JE DAT? HET AFSCHEID VAN Z'N VOGELVRIENDJES GAAT 'M *TOCH* AAN Z'N HART!..
VAARWEL, GEVEDERDE VRIENDEN! JULLIE VRIJHEID WAS DE LOSPRIJS VOOR MIJN VRIJHEID! *NOOIT MEER ZULLEN WIJ SAMEN* **BATMAN** *TERGEN MET ONZE MISDADIGE VONDSTEN!*

OP EEN NABURIG DAK KIJKEN TWEE GEMASKERDE FIGUREN DE WEGWIEKENDE VOGELS NA...
DE PINGUIN HEEFT WOORD GEHOUDEN, BATMAN! ZOU HIJ DAN *TOCH* OP HET RECHTE PAD TERUGKEREN?
IK ZOU HET *HAAST* GELOVEN, ROBIN! DE TOEKOMST ZAL HET LEREN!

HEEFT DE PINGUIN Z'N LEVEN GEBETERD?
AHA! ***NOU*** SNAP IK HET! JE HEBT JE BESTE VOGELS ACHTERGEHOUDEN, JE HEBT BATMAN OM DE *TUIN* GELEID!
NIET ZOALS JIJ DENKT! IK HEB ZE ALLEEN GEHOUDEN OM ZE TE *VERKOPEN!* IK GA EEN FABRIEK BOUWEN!

WAT VOOR EEN FABRIEK? EN STEEKT ER WAT ACHTER? OOK BOB WAYNE EN DIK GRAYSON STELLEN ZICH DEZE VRAAG...
VAN VOGELS NAAR PARAPLU'S! ZOU DE PINGUIN ER SPECIALE BEDOELINGEN MEE HEBBEN?
HMM HET ZIET ER ONSCHULDIG UIT! TOCH MOESTEN *BATMAN* EN *ROBIN* MAAR EENS EEN KIJKJE GAAN NEMEN!
PINGUIN-PARA
HEEFT GROTE PLA
Hevige concurrent
verwacht

WORDT VERVOLGD

LUCKY LUKE

DOOR **MORRIS**

Lucky Luke heeft het op zich genomen de Daltons achter slot en grendel terug te brengen en volgens de neus van Rataplan voert hun spoor naar Horse Gulch.

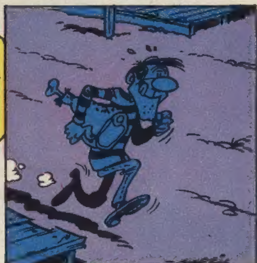

IN 'T SPOOR VAN DE DALTONS!

TUCHTHUIS

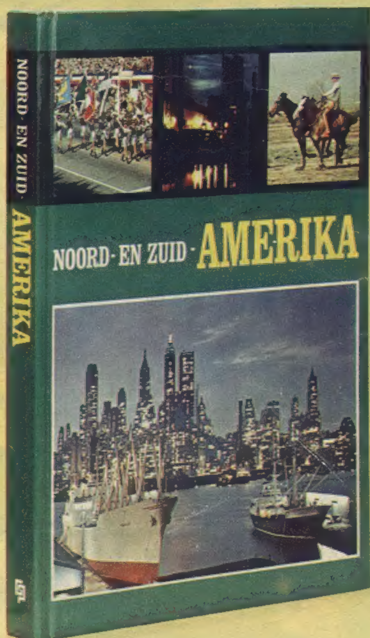

west en oost europa & noord en zuid amerika

Alles wat mooi en interessant is
van het werelddeel waarin we leven,
vind je in het platenboek West- en Oost-Europa
prachtig gefotografeerd en boeiend beschreven.
Twee delen in één band zijn, voor maar f 6,95
te krijgen bij de bezorger van Pep.
Hij heeft ook nog het prachtige platenboek
Noord- en Zuid-Amerika voor je te koop.
Twee delen in één band.
Ook voor slechts f 6,95!

VRAAG DIE PRACHTIGE PLATENBOEKEN AAN DE BEZORGER VAN PEP